

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/4/2017
Identifikačné číslo spisu: 8016200534
Dátum vydania rozhodnutia: 03.07.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančenič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8016200534.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeniča a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Viery Nevedelovej, v právnej veci navrhovateľa: N. Y. L. - X., nar. XX.XX.XXXX, Č. XX, L., zastúpený: JUDr. Marián Ďurina, advokát, Sibírska 4, Bratislava, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 10.05.2016 v spojení so zmenovým rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 13.07.2016 o starobnom dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2Sa/12/2016-20 zo dňa 12.10.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2Sa/12/2016-20 zo dňa 12.10.2016 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 2Sa/12/2016-20 zo dňa 12.10.2016 potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 10.05.2016 v spojení so zmenovým rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 13.07.2016 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie odporkyne“), ktorým odporkyňa podľa § 65 a § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 461/2003 Z. z.“), § 21 a § 174 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej aj len „zákon č. 100/1988 Zb.“) zamietla žiadosť navrhovateľa zo dňa 14.03.2016 o priznanie starobného dôchodku od 31.08.2014. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že navrhovateľ nespĺnil podmienky pre vznik nároku na starobný dôchodok vo veku 55 rokov veku. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľovi bol priznaný výsluhový príspevok, ktorý sa podľa príslušných ustanovení zákona č. 76/1959 Zb. o niektorých služobných pomeroch vojakov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 76/1959 Zb.“) považuje od 31.03.1998 za výsluhový dôchodok. Vzhľadom na to, že navrhovateľ nespĺnil podmienky pre priznanie starobného dôchodku k 55 roku veku, odporkyňa postupovala správne a zákonne, keď jeho žiadosť o priznanie starobného dôchodku zo dňa 14.03.2016, v ktorej žiadal priznať starobný

dôchodok od augusta 2014, zamietla, nakoľko podmienky pre priznanie starobného dôchodku k 62 roku veku splní až dňa 31.08.2021. Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na doterajšiu judikatúru Najvyššieho súdu SR, krajský súd vyslovil názor, že odporkyňa v danom prípade postupovala správne podľa príslušných ustanovení zákona č. 461/2003 Z. z. ako aj zákona č. 100/1988 Zb.. Ďalej krajský súd poukázal na § 65 ods. 1 a ods. 2, § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., § 174 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. konštatujúc, že z obsahu dávkového spisu a potvrdenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia (ďalej aj len „VÚSZ“) č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 13.04.2016 vyplýva, že navrhovateľovi bol priznaný výsluhový príspevok od 31.03.1998 podľa zákona č. 76/1959 Zb. a bola mu započítaná doba základnej vojenskej služby od 01.08.1978 do 31.07.1980 v I. pracovnej kategórii a doba trvania služobného pomeru od 01.08.1980 do 30.03.1998 v I. kategórii funkcií. V I. kategórii funkcií bol navrhovateľ v služobnom pomere celkovo 19 rokov a 247 dní. Ako vyplýva z citovaného § 21 ods. 1 písm. c/ zákona č. 100/1988 Zb., nárok na starobný dôchodok by navrhovateľovi vznikol dovŕšením veku 55 rokov v prípade splnenia podmienky, ktorou je vykonávanie služby zaradenej do I. kategórii funkcií v trvaní aspoň 20 rokov. Z potvrdenia vydaného VÚSZ vyplýva, že navrhovateľ nespĺnil podmienku trvania tejto služby v rozsahu 20 rokov, nakoľko jeho služobný pomer trval v období od 01.08.1980 do 30.03.1998, ktoré bolo hodnotené ako zamestnanie v I. pracovnej kategórii. Z dávkového spisu a príslušných ustanovení zákona č. 100/1988 Zb. bolo tiež preukázané, že predpokladom skoršieho vzniku nároku na starobný dôchodok v zmysle § 174 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb., na ktorý navrhovateľ poukazoval, je nielen splnenie podmienky ustanovenej v odseku 1, ale zároveň aj splnenie podmienky uvedenej v § 174 ods. 2 tohto zákona, a to, že zamestnanie trvalo do 31.12.1999, pričom navrhovateľ uvedenú druhú podmienku takisto nespĺnil. Z týchto dôvodov mal krajský súd za preukázané, že navrhovateľ nespĺnil podmienky na priznanie starobného dôchodku podľa príslušných ustanovení zákona 461/2003 Z. z. a ani podľa zákona č. 100/1988 Zb.. Ohľadom započítania doby, počas ktorej navrhovateľ vykonával prácu v spoločnosti AIR - TRANSPORT EUROPE, spol. s r. o. (predtým AIR - TRANSPORT EUROPE, spol. s r. o. Poprad), sa krajský súd poukazujúc na § 16 zákona č. 100/1988 Zb. v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom odporkyne vysloveným v napadnutom rozhodnutí. Na záver krajský súd dodal, že s poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu SR a hlavne s dôrazom na obsah rozhodnutí sp. zn. 9So/103/2011 zo dňa 26.09.2012 a sp. zn. 10So/94/2015 zo dňa 25.05.2016 rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie odporkyne potvrdil ako vecne správne.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby rozhodol sám. Uviedol, že nie je sporné, že dňa XX.XX.XXXX. dosiahol vek 55 rokov, bol zamestnaný najmenej 25 rokov a v tom čase odpracoval 7 182 dní, t. j. 19 rokov a 27 dní v zamestnaní I. kategórie funkcií: vojenská základná služba od 01.08.1978 do 31.07.1980 (731 dní), ďalšia služba na vojenskej vysokej škole od 01.08.1980 do 10.07.1982 (709 dní) a vojak z povolania v ČSĽA, v ASR od 11.07.1982 do 30.03.1998 (5 742 dní). Navrhovateľ odpracoval 640 dní, t. j. 1 rok a 275 dní v zamestnaní I. pracovnej kategórie v spoločnosti AIR - TRANSPORT EUROPE, spol. s r. o. od 01.04.1998 do 31.12.1999. V zamestnaní III. pracovnej kategórie odpracoval 6 360 dní, t. j. 17 rokov a 155 dní: študent SPŠE od 01.09.1974 do 31.07.1978 (1 430 dní), civilné zamestnanie od 01.01.2000 do 30.04.2001 (486 dní), SZČO od 01.07.2002 do 30.08.2014 (4 444 dní). Navrhovateľ spolu odsľúžil a odpracoval 14 182 dní, t. j. 38 rokov a 312 dní. V tejto súvislosti uviedol, že doba vojenskej služby je započítaná dvojnásobkom, pretože je preukázané, že v tom období lietal. Pri priznaní výsluhového príspevku od 31.08.1998 podľa zákona č. 76/1959 Zb. v spojení s odsľúženými rokmi v I. kategórii funkcií v ČSĽA a v ASR a odpracovanými rokmi v I. pracovnej kategórii v civilnom letectve musí byť zvýhodnená doba výkonného letca započítaná dvojnásobkom skutočnej doby týchto funkcií. Všetky odvedené finančné prostriedky za celú dobu dôchodkového poistenia do všeobecného dôchodkového systému zostali u odporkyne a dodnes neboli poukázané na osobitný účet Ministerstva obrany SR. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na to, že do 30.04.1998 existoval len jeden spoločný systém dôchodkového zabezpečenia pre všetkých občanov SR. Je paradoxom, že navrhovateľ neprispel ani euro do osobitného systému a odtiaľ dostáva pravidelný výsluhový príspevok. Keďže finančné prostriedky inkasované odporkyňou neboli prevedené na osobitný účet Ministerstva obrany SR, navrhovateľ žiadal o priznanie príslušnej sociálnej dávky od odporkyne za obdobie 38 rokov a 312 dní. V civilnom zamestnaní má

odpracovaných ďalších 17 rokov a 155 dní. Odporkyňa ako aj súdy sústavne zabúdajú na dôležitú okolnosť, že po prevrate a páde režimu v roku 1989 bola v Československej socialistickej republike (ďalej aj len „ČSSR“) rozpustená Váršavská zmluva k dátumu 30.06.1991 a obrovské množstvo vojakov z povolania bolo prepustených do zálohy. Navrhovateľ každým dňom pociťoval neúnosný a systematický tlak na odchod do zálohy a nie vlastnou vinou sa ocitol v prvej vlnе nemilosrdného prepúšťania vojakov z povolania zo služobného pomeru. Ďalej poukázal na znižovanie počtu vojakov o 36,4 % a tiež na osobitne výrazný pyramidálny tvar ozbrojených síl SR umožňujúci kariérny rast postupne sa zužujúcemu počtu vojakov z povolania, čo si vyžadovalo ukončenie služobného pomeru prebytočných vojakov z povolania a profesionálnych vojakov čím skôr. Takýto postup odporkyne podľa navrhovateľa odporuje čl. 12 Ústavy SR a znevýhodňuje ho voči iným osobám, keď mu odmieta zohľadniť životnú situáciu, v ktorej sa ocitol. K tvrdeniu odporkyne, že nebol nepretržite zamestnaný do 31.12.1999 uviedol, že nemôže znášať dôsledky tohto sociálneho zákona najmä v čase, keď natrvalo opustil rady armády a bol už dávno v civile. Skončenie služobného pomeru v ozbrojených silách je ireverzibilná záležitosť spojená s definitívnou stratou možnosti uplatnenia špecifickej kvalifikácie, ktorá je nevhodná a obmedzujúcim spôsobom použiteľná v pokračujúcom ďalšom civilnom zamestnaní. Opätovný návrat do vojenskej činnnej služby v armáde nebol možný a ak sa tak stalo, išlo o ojedinelé výnimky alebo o dôsledky mimosúdnej rehabilitácie. V tejto súvislosti navrhovateľ položil otázku, aká je to slobodná voľba povolania, keď sústavným „naťahovaním“ zákona č. 235/1992 Zb. až takmer o 6 a pol roka (t. j. od júna 1992 do 31.12.1999) nemohol odísť do civilu, lebo by prišiel o všetky nasľubované benefity. Navrhovateľ tiež žiadal ustanoviť súdneho znalca, ktorý by komplexne zhodnotil uvedené obdobie a doslova dramatické represie, ktoré sa vtedy odohrávali v radoch armády. Odporkyňa podľa jeho názoru vedome zneužíva jeho nepriaznivú pozíciu, pretože sa ocitol v nezávideniahodnej životnej situácii, ktorú ani sám nezavinil.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok krajského súdu z dôvodu jeho vecnej správnosti. Dôvody, ktoré uviedol navrhovateľ v odvolaní, nepovažovala za opodstatnené. Krajský súd správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého ju náležite právne posúdil, pričom nezistil nezákonnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne. Napadnuté rozhodnutie odporkyne o zamietnutí žiadosti o starobný dôchodok bolo vydané v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi o sociálnom poistení. Odporkyňa sa v plnom rozsahu pridržiavala dôvodov uvedených v jej písomnom vyjadrení zo dňa 02.08.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“). V zmysle § 491 ods. 1 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj len „OSP“) pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 1 SSP, konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Predmetom konania je posúdenie splnenia podmienok na vznik nároku na dôchodkovú dávku so znížením dôchodkového veku ustanovených v § 21 a § 174 zákona č. 100/1988 Zb..

Podľa § 65 ods. 1 a 2 zákona č. 461/2003 Z. z., poistenc má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek. Dôchodkový vek je 62 rokov veku poistenca, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa priznávajú do 31.12.2023.

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb., občan má nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol dôchodkový vek aspoň:

- a) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a/ alebo najmenej 10 rokov v takom zamestnaní v uránových baniach,
- b) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/ , ak bol z tohto zamestnania prevedený alebo uvoľnený z dôvodov uvedených v § 12 ods. 3 písm. d/ a e/ ,
- c) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 20 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/ až h/ ,
- d) 58 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 20 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. i/ až l/ alebo
- e) 60 rokov.

Podľa § 174 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb., občan, ktorý vykonával pred 01.01.2000 zamestnanie I. pracovnej kategórie, prípadne službu I. alebo II. kategórie funkcií, má po 31.12.1999 nárok na starobný dôchodok za splnenia ďalších podmienok uvedených v tomto ustanovení.

Podmienkou vzniku nároku na starobný dôchodok podľa § 174 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. je, že zamestnanie I. pracovnej kategórie alebo služba I. alebo II. kategórie funkcií trvali k 31.12.1999.

Predpokladom skoršieho vzniku nároku na starobný dôchodok už od dovŕšenia veku 55 rokov je však nielen splnenie podmienky získania najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a/ alebo najmenej 10 rokov v takom zamestnaní v uránových baniach alebo najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/, ak bol z tohto zamestnania prevedený alebo uvoľnený z dôvodov uvedených v § 12 ods. 3 písm. d/ a e/, resp. najmenej 20 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/ až h/, čo navrhovateľ nespĺňa (získal 19 rokov a 247 dní v zamestnaní zaradenom do I. kategórie funkcií), ale podľa § 174 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. aj splnenie podmienky, že také zamestnanie trvalo do 31.12.1999, čo navrhovateľ taktiež nespĺňa.

Z dávkového spisu odporkyne mal odvolací súd za preukázané, že navrhovateľ žiadosťou zo dňa 14.03.2016 požiadal o priznanie starobného dôchodku od 31.08.2014, uplatňujúc si zníženie veku odchodu do dôchodku od 55 rokov veku. Z potvrdenia VÚSZ č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 13.04.2016 vyplýva, že navrhovateľ získal 19 rokov a 247 dní v zamestnaní zaradenom do I. kategórie funkcií.

Nemožno súhlasiť s tvrdením navrhovateľa, že splnil podmienky nároku na starobný dôchodok pri dosiahnutí dôchodkového veku 55 rokov. Dôchodkový vek nemožno v prípade navrhovateľa znížiť, nakoľko jeho zamestnanie v I. pracovnej kategórii ku dňu 31.12.1999 netrvalo, lebo bol zo služobného pomeru prepustený už k 30.03.1998.

Je potrebné uviesť, že v súvislosti so zachovaním nárokov na starobný dôchodok z I. pracovnej kategórie a I. a II. kategórie funkcií zákonodarca každoročne v rokoch 1993 až 1999 predlžoval zaradovanie zamestnaní do zvýhodnenej kategórie, pričom na účely § 174 vyžadoval naposledy splnenie podmienky trvania takého zamestnania k dátumu 31.12.1999. Cieľom opakovaného predlžovania zaradovania zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie, resp. do I. a II. kategórie funkcií bolo umožniť dotknutým poistencom získanie potrebného počtu preferovaných rokov, či už na účely vzniku nároku na starobný dôchodok podľa § 21 ods. 1 a § 132 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb., alebo na účely nároku na starobný dôchodok podľa § 174 ods. 1 a 2 zákona č. 100/1988 Zb.. Ustanovenie § 174 zákona č. 100/1988 Zb. je ustanovením prechodným a v zmysle vyššie uvedeného je potrebné ho chápať ako výnimku z požiadaviek ustanovených zákonodarcom na vznik nároku na starobný dôchodok od skoršieho dôchodkového veku podľa § 21 ods. 1 a § 132 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. len v určitom, prechodnom období. Úmyslom zákonodarcu nebolo zúžiť okruh osôb, ktorým prislúchajú nároky z I. a II. pracovnej kategórie a I. a II. kategórie funkcií, ale zachovať tieto nároky u presne vymedzenej

skupiny poistencov, ktorí v zamestnaní zaradenom v preferovanej kategórii nezískali obdobie potrebné pre skorší vznik nároku na starobný dôchodok podľa § 21 ods. 1 a § 132 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. práve a iba z dôvodu zrušenia zaradovania týchto zamestnaní do preferovanej kategórie k 31.12.1999 (prvýkrát k 31.12.1992), za predpokladu, že takéto ich zamestnanie súčasne k tomuto dňu trvalo (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/285/2015 zo dňa 28.06.2017).

Bez ohľadu na počet rokov služby trvajúcej v I. alebo II. kategórií funkcií, musí byť kumulatívne splnená aj podmienka upravená v § 174 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb., a to, že služba I. alebo II. kategórie funkcií musia trvať k 31.12.1999, ak má mať poistenec nárok na starobný dôchodok za zvýhodnených podmienok vo vzťahu k dovŕšeniu veku (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/62/2009 zo dňa 28.10.2009 a sp. zn. 1So/69/2014 zo dňa 29.09.2015).

Odporkyňa postupovala v súlade s § 16 zákona č. 100/1988 Zb., keď nehodnotila dobu zamestnania navrhovateľa v spoločnosti AIR - TRANSPORT EUROPE, spol. s r. o. v období od 01.04.1998 do 31.12.1999 v I. pracovnej kategórii. V zmysle § 16 zákona č. 100/1988 Zb. sa ako zamestnanie zaradené do I. (II.) pracovnej kategórie hodnotí do 31.12.1999 aj zamestnanie vykonávané v obchodných spoločnostiach, ktoré vznikli zo štátnych podnikov. Podmienkou takého hodnotenia zamestnania je, že štátny podnik používal rezortný zoznam zamestnaní zaradených do I. a II. pracovnej kategórie ministerstva alebo iného ústredného orgánu štátnej správy, do ktorého pôsobnosti patrilo.

Odvolací súd vykonal šetrenie za účelom zistenia, či spoločnosť AIR - TRANSPORT EUROPE, spol. s r. o. vznikla zo štátneho podniku. Na internetovej stránke tejto spoločnosti sa uvádza, že ide o jednu z prvých súkromných leteckých spoločností v histórii bývalého Československa pôsobiacu na slovenskom leteckom trhu od roku 1991. Z výpisu z obchodného registra tiež vyplýva, že táto spoločnosť bola založená spoločenskou zmluvou zo dňa 02.04.1991 na základe zákona č. 109/1964 Zb.. Hospodársky zákonník v znení novely č. 103/1990 Zb. a do obchodného registra bola zapísaná dňa 05.04.1991. Z uvedeného je zrejmé, že spoločnosť AIR - TRANSPORT EUROPE, spol. s r. o. nevznikla zo štátneho podniku, a preto odporkyňa nemohla zohľadniť dobu zamestnania navrhovateľa od 01.04.1998 do 31.12.1999 v zmysle § 16 zákona č. 100/1988 Zb..

Odvolací súd považoval námietku navrhovateľa, že mu mala byť doba vojenskej služby započítaná dvojnásobkom, pretože je preukázané, že v tom období lietal, za nedôvodnú. Navrhovateľ ničím nepreukázal, že by výkon jeho služby profesionálneho vojaka mal byť hodnotený v I. kategórii funkcií násobkom. Z „evidenčných listov zvýhodnenie započítateľnej služobnej doby vojaka z povolania“, ktoré sú založené v spise odporkyne, taktiež nevyplýva, že by mu doba „leteckej služby“ bola započítaná zvýhodneným zápočtom. Okolnosť, že na účely výsluhového dôchodku podľa zákona č. 114/1988 Zb. bola navrhovateľovi doba služby hodnotená zvýhodnene preto nemá pre posúdenie jeho dôchodkového nároku podľa zákona č. 461/2003 Z. z. právny význam.

V súvislosti s tvrdením navrhovateľa, že postup odporkyne odporuje čl. 12 Ústavy SR a znevýhodňuje ho voči iným osobám, keď mu odmieta zohľadniť životnú situáciu, v ktorej sa ocitol, odvolací súd poukazuje na rozsudok sp. zn. 9So/143/2011 zo dňa 26.09.2012, v ktorom Najvyšší súd SR konštatoval, že „Podmienka trvania určeného zamestnania do 31.12.1999 platí pre všetkých zamestnancov (poistencov), preto ju nemožno považovať za diskriminačnú ani vo vzťahu k navrhovateľovi, lebo sa s ním nezaobchádzalo inak ako s inými žiadateľmi o dávku, ktorí sa ocitli v podobnej situácii.“

Námietku o diskriminácii nebolo možné akceptovať ani z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal, že by vo vecne totožných prípadoch odporca alebo príslušné súdy rozhodli inak. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na svoju ustálenú prax v rozhodnutiach napr. sp. zn. 7So/71/2012 zo dňa 29.05.2013; sp. zn. 9So/62/2009 zo dňa 28.10.2009 alebo sp. zn. 9So/88/2011 zo dňa 25.04.2012.

Záverom je potrebné dodať, že odvolací súd nepovažoval za potrebné ani účelné ustanoviť znalca, ktorý by komplexne zhodnotil obdobie znižovania počtu vojakov, nakoľko takýto znalecký posudok by nemal

žiadny vplyv na prejednávajúcu vec.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ nebol v tomto konaní úspešný.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.